

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 22. lipca 1898.

Treść: № 126. Rozporządzenie, którym wydaje się przepis co do wymierzania austriackich drewnianych statków wiosłowych na Dunaju.

126.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 26. czerwca 1898,

którem wydaje się przepis co do wymierzania austriackich drewnianych statków wiosłowych na Dunaju.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu rozporządza się co następuje:

§. 1.

Wszystkie takie austriackie drewniane statki wiosłowe na Dunaju kursujące, jakoteż wszystkie statki tegoż rodzaju z rzek pobocznych do Dunaju przechodzące, które w myśl §. 4go rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 29. stycznia 1858, Dz. u. p. Nr. 22*) (o uzyskiwaniu legitymacji austriackich do żeglugi rzecznej lub flisactwa na Dunaju)

*) Wzmiankowany §. 4 opiewa:

Każdy statek, po Dunaju płynąca mający, powinien być opatrzone patentem żeglarskim z przepisami zgodnym.

Uwolnione są od tego:

- a) statki takiej budowy, że są sposobne i przeznaczone do odbycia tylko jednego kursu za wodą;
- b) małe statki, przewożące tylko przedmioty zwyczajnego obrotu targowego między miejscowościami blisko siebie leżącymi;
- c) statki, służące jedynie do obrotu wewnętrznego pomiędzy poszczególnymi punktami brzeżnymi tej samej miejscowości i najbliższej okolicy;
- d) przewozy lub promy stosownie do §. 11 tegoż samego rozporządzenia z dnia 29. stycznia 1858, Dz. u. p. Nr. 22.

powinny być opatrzone patentem żeglarskim, poddać się mają przed puszczeniem się w pierwszą drogę za wodą lub pod wodę urzędowemu wymierzeniu.

Wymierzanie to należy ponawiać (wymierzenie ponowne):

- a) gdy w skutek większych robót dla naprawy wykonanych lub jakichkolwiek innych zmian w kadłubie statku zmieni się jego ładowność;
- b) na zarządzenie Władzy, gdyby powstały uzasadnione zarzuty co do stanu budowy lub stwierdzonej ładowności statku;
- c) na szczególną żądanie posiadacza statku.

§. 2.

Prośbę o wykonanie pierwszego lub ponownego wymierzenia wnieść ma właściciel statku lub jego pełnomocnik piśmiennie lub protokolarnie do jednej z Władz pierwszej instancji istniejących do wymierzania statków (§. 8).

W prośbie podać należy ilość załogi i trzeba dołączyć do niej spis przyborów żeglarskich.

§. 3.

Wymierzenie wykonywa biegły zostający pod rozkazami Władzy do wymierzania statków.

Do wykonania wymierzenia winien właściciel lub jego pełnomocnik przystawić statek do najbliższej sposobnej przystani, którą Władza wymierzania statków do tego przeznaczy i nadto winien tenże postarać się, żeby funkcjonaryuszowi wymierzającemu pomagano według jego poleceń przy wykonywaniu czynności.

Gdyby życzono sobie, żeby wymierzenie odbyło się w takiej przystani, której Władza w ogóle nie wyznacza do tego celu, trzeba o tem w prośbie wyraźnie nadmienić.

§. 4.

Statek wymierzać należy w tonach po 100 kg. Bierze się na uwagę przestrzeń statku leżącą pomiędzy płaszczyznami zanurzenia się statku nieobładowanego i obładowanego a ciężar wody przez tę przestrzeń statku wyparty wyrażony w tonach po 1000 kg stanowi jego ładowność.

Niższa płaszczyzna zanurzenia odpowiada ciężarowi samego statku z przyborami podanymi w cedule wymierzenia i z załogą tamże wymienioną, wyższą zaś płaszczyznę zanurzenia wskazuje wysokość wolnej burty pomiędzy zwierciadłem wody a górnym brzegiem najniższego punktu (zwyczajnie w środku statku) w ścianie burty statku do pełna obładowanego, przyborami i załogą opatrzonego.

Wysokość wolnej burty ustanawia się przy wymierzaniu na 24 cm i należy uczyć się ją uderzając widoczną zapomocą kresy miarowej, stanowiącej brzeg dolny cechy wymierzenia. Kresa ta ma najmniej 10 cm długości i powinna być umieszczona po obu stronach statku, na obu końcach i w środku.

Linię wodną statku próźnego oznakować należy klamrami z blachy żelaznej pobielanej, 8 cm długimi, 2 cm szerokimi a 3 mm grubymi, również w sześciu miejscach i tak, żeby ją wskazywały ich dolne brzegi.

Cecha wymierzenia ma zawierać: orła cesarskiego, kresę miarową najmniej 10 cm długą odpowiednią wysokości wolnej burty w pośrodku statku, skrócone oznaczenie Władzy, która wykonała wymierzenie, głoski początkową i końcową siedziby tej Władzy, numer świadectwa wymierzenia i liczbę roku wymierzenia.

Szczegółowe postanowienia wykonawcze zawarte są w załączce A.

§. 5.

Dotycząca Władza do wymierzania statków, wykonawszy wymierzenie, wygotowuje podług wzoru I. świadectwo wymierzenia, które również jak patent żeglarski należy wozić zawsze z sobą podczas podróży.

§. 6.

Świadectwo wymierzenia staje się nieważnym:

- jeżeli zaniedbano ponownego wymierzenia, które stosownie do §. 1, ustęp 2 a) i b) było potrzebne;
- w razie ponownego wymierzenia, wyjątki, gdyby takowe okazało, że główne wymiary statku nie różnią się od tych, które podane są w świadectwie wymierzenia i że położenie dawnej linii wodnej próźnego statku nie zmie-

niło się w porównaniu z nową taką linią o więcej jak 5 cm.

W przypadku tym świadectwo wymierzenia zatrzymuje nadal moc swoją.

Gdy na zasadzie ponownego wymierzenia wygotowuje się nowe świadectwo wymierzenia, dawne znaki wymierzenia należy zniszczyć.

Świadectwa wymierzenia, które stały się nieważnymi, winna Władza do wymierzania statków, która stwierdziła ich nieważność, odebrać i właściciel a względnie kierownik statku obowiązany jest uczynić zadosyć poleceniu wydania świadectwa wymierzenia w terminie wyznaczonym, w przeciwnym zaś razie nieważność świadectwa wymierzenia należy publicznie ogłosić.

Władza do wymierzania statków uznająca za nieważne takie świadectwo wymierzenia, które nie ona sama lecz inna taką Władza wystawiła, obowiązana jest uwiadomić niezwłocznie tę ostatnią Władzę o unieważnieniu celem sprostowania w rejestrze.

§. 7.

Władze do wymierzania statków, winny oprócz wystawiania świadectw co do wykonanych wymierzeń pierwszych i ponownych, utrzymywać rejestr podług wzoru II. a po zamknięciu każdego roku wygotować dla Ministerstwa handlu wykaz sumaryczny tych wymierzeń pierwszych i ponownych, w którym podać należy także rodzaje i ładowność statków wymierzonych i posłać takowy za pośrednictwem przełożonej Władzy krajowej, która z wykazów wszystkich podwładnych Władz do wymierzania statków zestawia i razem posyła wykaz ogólny.

Załączka C
Rejestr.

§. 8.

Władzami pierwszej instancji do wymierzania statków są Władze powiatowe polityczne funkcjonujące jako Władze żeglarskie pierwszej instancji dla okręgów żeglugi onynże przydzielonych, c. k. biura budowli wodnych w Dunaju, gdzie takowe istnieją i c. k. Inspekcja kanału Dunajowego w Wiedniu.

§. 9.

Władzami rewizyjnemi dla znajdujących się w ich okręgach administracyjnych Władz pierwszej instancji do wymierzania statków są Władze polityczne krajowe w Wiedniu i Linzu.

Władze te obowiązane są:

- badać co pewien czas narzędzia, których używają Władze pierwszej instancji do wymierzania statków;

- wydawać decyzje co do rekursów przeciw zarządzeniom podwładnych Władz pierwszej instancji do wymierzania statków a w szczególności rewizji.

dować pierwotne i ponowne wymierzenia przez takowe wykonane w tym przypadku, gdy właściciel statku lub jego pełnomocnik wniesie w czasie właściwym zażalenie przeciw sposobowi postępowania lub jego wynikowi.

Jeżeli wynik rewizji zgadza się z zaczepianem wymierzeniem pierwszem lub ponownem, w przypadku tym niema dalszego toku instancyi.

§. 10.

Za pierwsze i ponowne wymierzenia, niezwłocznie po ich wykonaniu, opłacić należy u Władzy do wymierzania statków taksę, której wysokość stosuje się do ładowności wymierzanego statku.

Mianowicie opłaca się od statków, których ładowność wynosi:

aż do 50 ton	2 zł.
wzwyż 50 ton aż do 100 ton .	3 ,
" 100 " " 200 "	5 ,
" 200 " " 300 "	7 ,
" 300 "	10 ,

Jeżeli przychylono się do prośby właściciela statku lub jego pełnomocnika, żeby wymierzenie odbyło się w przystani, której Władza w ogóle nie wyznacza do wymierzania statków, winien tenże

oprócz taksy za wymierzenie ponieść także koszt komisy, jeżeli z tego powodu powstały.

Świadectwo wymierzenia doręcza się po zapłaceniu taksy a względnie kosztów komisy.

§. 11.

Wykroczenia przeciwko przepisowi niniejszemu, o ile takowe nie podlegają innym ustawowym postanowieniom karnym, karać mają właściwe Władze polityczne powiatowe, funkeyonujące jako Władze żeglarskie pierwszej instancyi, stosownie do rozporządzenia ministerialnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198, grzywną w kwocie aż do 100 zł. lub aresztem aż do dni 14.

§. 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 1. stycznia 1899.

Statki wiosłowe drewniane, już kursujące obecnie na Dunaju, poddać należy urzędowemu wymierzeniu w myśl niniejszego rozporządzenia najpóźniej aż do końca pory żeglarskiej 1899.

Thun r. w.

Baernreither r. w.

Kaizl r. w.

Postanowienia wykonawcze

do przepisu wydanego rozporządzeniem c. k. Ministerstwa handlu w porozumieniu z c. k. Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu w przedmiocie wymierzania austriackich statków wiosłowych drewnianych na Dunaju.

§. 1.

Statek, który ma być wymierzony, przystawić należy do przystani wolnej od uderzenia fal, zaopatrzonego zupełnie w te przybory żeglarskie, które w świadectwie wymierzenia mają być wymienione i w załogę tamże podać się mającą i tak go tam ustawić, żeby ściany boczne w jednakowej wysokości ponad zwierciadło wody wystawały, iżby poziome położenie statku nie było mylnem z powodu opierania się statku na dnie rzeki lub na pochyłości brzegu i żeby można było statek czołnem opływać.

§. 2.

Statek wymierza się w tonnach wagi a objętość wody wypartej przez kadłub okrętu między poziomem linii wodnej statku próżnego a poziomem górnej płaszczyzny zanurzenia, którą wskazuje oznaczona urzędownie 24 cm wysokość wolnej burty, oznaczać należy przy pomocy średniej płaszczyzny pływnej według formuły:

$$T = \frac{1}{3} l \cdot H \left\{ b_0 + b_6 + 4(b_1 + b_3 + b_5) + 2(b_2 + b_4) \right\}$$

W której

T oznacza ładowność statku w tonnach po 1000 kg;

$l = \frac{L}{6}$ szóstą część długości średniej płaszczyzny pływnej;

$b_0, b_1 \dots b_6$ szerokości średniej płaszczyzny pływnej w punktach podziału;

H odległość pionową pomiędzy poziomem linii wodnej próżnego statku i płaszczyzny zanurzenia;

wszystkie wymiary brać należy w rachunek wybrane w metrach z najmniej dwiema dziesiętnymi, z których drugą poprawić należy w zwykły sposób.

Przy oznaczaniu wymiarów postępować należy w sposób następujący:

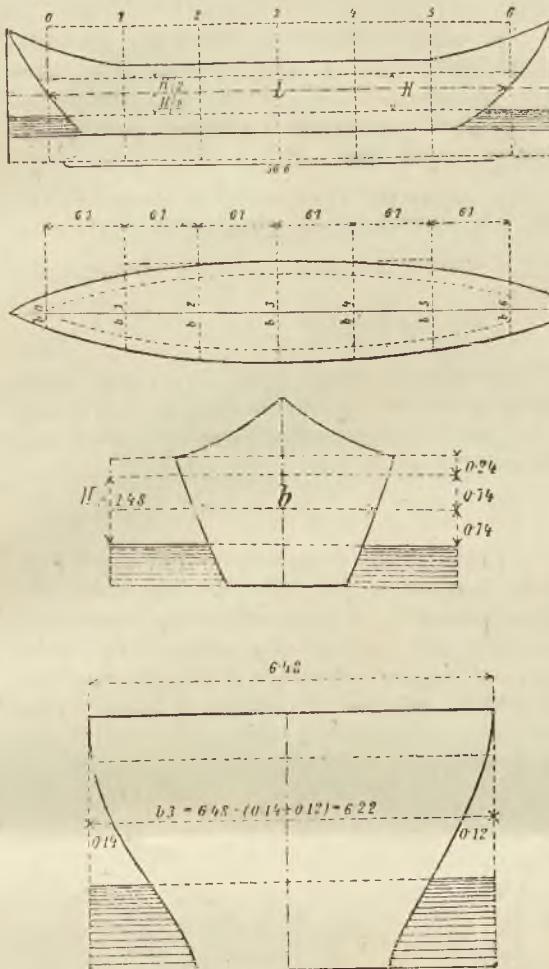
Linię wodną statku próżnego wskazuje ślad fal, natomiast głębokość zanurzenia otrzymuje się przez odcięcie ustanowionej w §. 4 rozporządzenia wysokość wolnej burty od górnego brzegu najniższego punktu ściany burty. Środek odległości pionowej między płaszczyzną linii wodnej próżnego statku a płaszczyzną zanurzenia wskazuje średnią płaszczyznę pływną, która przeto leży równolegle do zwierciadła wody a której końce otrzymują się tym sposobem, że wymiar $\frac{H}{2}$ oznakowuje się po końcach statku ponad zwierciadłem wody.

Te punkta, w których średnia płaszczyzna pływna przecina po obu stronach wygiętości statku, przenosi się zapomocą pionu na powierzchnię zewnętrzną. Odległość pionowa między liniami łączącymi punkta przednie i tylne tym sposobem otrzymane, daje długość średniej płaszczyzny pływnej.

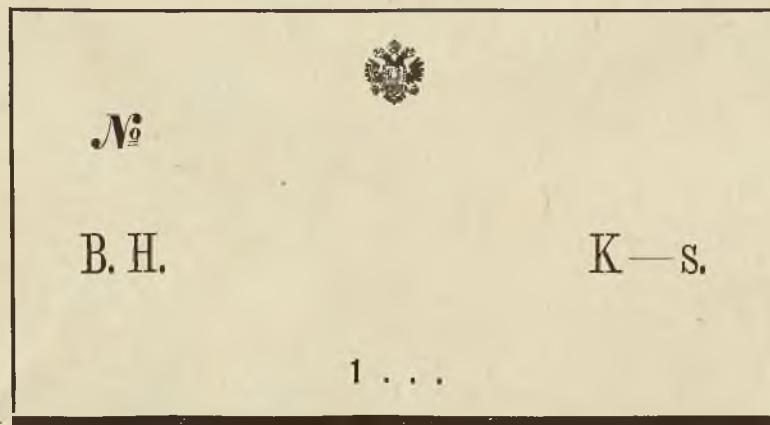
Długość tę dzieli się na 6 części równych, każdy punkt podziału przenosi się na ściany burty i w miejscach tych mierzy się szerokość statku.

Mianowicie mierzy się górną szerokość statku od brzegu zewnętrznego do brzegu zewnętrznego i z wymiaru tego strąca się sumę tych odległości, o które ściany statku w wysokości średniej po-

wierzchni pływnej zwężają się ku górnemu brzegowi.

Wzór cechy wymierzenia.

Kresa miarowa →

W skrócienniach oznacza się starostwo głoska-
mi *B. II.*,

biuro budowli wodnych głoskami *St. B. L.*,

$$L = 36 \cdot 6 \text{ m}$$

$$H = 1 \cdot 48$$

$$b_0 = 1 \cdot 62$$

$$b_1 = 5 \cdot 40$$

$$b_2 = 6 \cdot 12$$

$$b_3 = 6 \cdot 22$$

$$b_4 = 6 \cdot 15$$

$$b_5 = 5 \cdot 65$$

$$b_6 = 1 \cdot 86$$

$$T = \frac{1}{3} 6 \cdot 1 \cdot 1 \cdot 48 \left\{ 1 \cdot 62 + 1 \cdot 86 + 4 (5 \cdot 40 + 6 \cdot 22 + 5 \cdot 65) + 2 (6 \cdot 12 + 6 \cdot 15) \right\} = \frac{1}{3} 6 \cdot 1 \cdot 1 \cdot 48 \cdot 97 \cdot 10 = 292 \text{ tonów.}$$

§. 3.

Linię wodną próźnego statku oznakowuje się klamrami z blachy żelaznej pobielanej 8 cm długimi, 2 cm szerokimi a 3 mm grubymi z ościeńiami odpowiedniej długości.

Mianowicie wskazuje tę linię wodną dolny brzeg kamer, klamry zaś te wbić należy po obu stronach w środku statku i po końcach statku.

Linię wodną zanurzenia oznakować należy w podobny sposób także w 6 miejscach a to kresą miarową wycisków cechy, które w tych miejscach mają być wypalone.

Cecha wymierzenia, której brzeg dolny poziomy stanowi kresa miarowa najmniej 10 cm dłuża, zawierać ma nadto: orła cesarskiego, skrócone oznaczenie Władzy, która wykonała wymierzenie, głoski początkowe i końcowe siedziby tej Władzy, numer świadectwa wymierzenia i liczbę dotyczącej roku.

Nº

B. H.

K—S.

1 . . .

Inspekcję kanału Dunajowego w Wiedniu głoskami *W. D. C. I.*,

Magistrat wiedeński głoskami *M. W—n,*
burmistrza linzkiego głoskami *B. M. L—z.*

§. 4.

Przy wymierzaniu ponownem postępować należy w taki sam sposób jak przy pierwszym. Gdyby zaś stwierdzono, że wysokość linii wodnej statku przóznego zmieniła się o więcej niż 5 cm, wybić należy nowe jej znaki, stare cechy sheblować, wypalić nowe cechy wysokości wolnej burty i wystawić nowe świadectwo wymierzenia.

Jeżeli położenie linii wodnej przóznego statku zmieniło się o mniej niż 5 cm i główne wymiary statku nie uległy zmianie, można zaniechać ponownego badania ładowności i istniejące świadectwo wymierzenia pozostaje ważnym; w przypadku tym nie opłaca się taksy za wymierzenie, jeżeli ponowne wymierzenie nastąpiło na polecenie Władzy (§. 1, ustęp 2, lit. b rozporządzenia ministeryjnego).

§. 5.

Do wymierzania drewnianych statków wiosłowych potrzebne są następujące przybory:

1. do mierzenia długości miara wstępowa stalowa 20 m dłuża;
2. do mierzenia szerokości i wysokości pręty miarowe po 4 i 2 m z podziałem na centymetry;
3. pion do przenoszenia punktów podziału na ściany zewnętrzne i do oznaczania zbocza statku;

4. węgielnice 90stopniową z podziałką przesuwalną na jednym boku kąta do oznaczania zbocza statku;

5. cechę do wypalania zawierającą orła cesarskiego, kresę miarową, najmniej 10 cm długą, skrócone oznaczenie Władzy, która wykonywa wymierzenie, głoski początkowe i końcowe siedziby tejże Władzy, tudzież znak „№“;

6. zbiór cech z liczbami arabskimi do wypalenia numeru świadectwa wymierzenia i liczby roku;

7. klamry do oznakowania linii wodnej statku przóznego.

§. 6.

Świadectwo wymierzenia wygotować należy podług wzoru I. a na ostęplowanie go winien właściciel statku lub jego pełnomocnik dostarczyć znaczka stęplowego na 1 zł.

§. 7.

Kwotę taksy przypadającą za wymierzenie statku oznać winien funkcyonariusz wykonywający wymierzenie, po wykonaniu onegoż właścicieli statku lub jego pełnomocnikowi, który winien taksę zapłacić niezwłocznie u Władzy do wymierzenia statków. Władza ta, odebrawszy taksę, wydaje płacącemu potwierdzenie odbioru, on zaś wydaje jej potwierdzenie wzajemne.

Załaczka B.

Wzór I.

Świadectwo wymierzenia

statku wiosłowego drewnianego należącego do w

Nr. . . . oznaczonego, pod którym też zapisany jest w rejestrze wymierzeń (nazwa Władzy rejestru), przez (nazwisko budownika) w (miejsce zamieszkania budownika) w roku . . . wybudowanego.

Wymierzenie odbyło się dnia 1 . . . i znaleziono, że przy wysokości wolnej burty w środku statku na 24 cm oznaczonej, pionowa odległość między głębokością zanurzenia się próżnego statku a dozwoloną głębokością zanurzenia wynosi . . . m, długość średniej płaszczyzny pływnej . . . m, jej zaś szerokość w odległościach ————— m.

a mianowicie: $b_0 \dots m$, $b_2 \dots m$, $b_4 \dots m$, $b_6 \dots m$,
 $b_1 \dots m$, $b_3 \dots m$, $b_5 \dots m$.

Stosownie do tych wymiarów ładowność statku obliczona podług formuły

$$T = \frac{1}{3} t \cdot H \left\{ b_0 + b_6 + 4(b_1 + b_3 + b_5) + 2(b_2 + b_4) \right\}$$

wynosi t. j. (głoskami) ton,
przy czem waga przyborów statku a mianowicie

jakieżego załogi a mianowicie została uwzględniona.

dnia 1

Pieczęć! c. k.

Załączka C.

Liczba bieżąca	Nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela statku	Rodzaj statku	Oznaczenie statku, numer i firma	Wysokość wolnej burty	Długość średniej płaszczyzny pływnej
				cm	m

Wzór II utrzymywania rejestru wymierzeń.

Szerokość średniej piaszczystej pływej						Pionowa odległość linii wodnej pr. st. od dozw. linii zanurzenia	Ladowność	Dzień wykonania wymierzenia	Data i liczba wystawionego świadectwa wymierzenia	U w a g a
b_0	b_1	b_2	b_3	b_4	b_5		ton			

